

påa, saasnart vi komme ind paa denne Retning af en Procentskat, nemlig den nødvendige Bonitering af de forskjellige Indtægter. Man havde aldeles overseet, at to Indtægter af 2,000 Rd. eller 6,000 Rd., som fremkomme paa forskjellig Maade, om de end i sig selv give de samme Talstørrelser, kunne være af en saa høist forskjellig Bessaffenhed, at de, naar man vil komme til det Slags Drøftelse om Scalaer op og ned, fortjene at behandles paa en aldeles forskjellig Maade, og at der ogsaa for dem, netop paa Grund af den forskjellige Maade, hvorpaa de fremkomme, maa anvendes forskjellige Satser. Dette er imidlertid et saa storartet Apparat, at der ikke kan være Tanke om at faae det tilendebragt i een Session, ja, at der endog kan være Spørgsmaal om, hvorvidt vi inden saa Nar ville kunne komme til et virkelig modent Resultat i saa Henseende. Det er kun denne korte Bemærkning, jeg vilde gjøre til Gjenvar paa den saaldne Ytring. — Det glæder mig forøvrigt, at mine Udtalelser bragte Udvalgets Secretair (Scavenius) til at fremkomme med den bestemte Udtalelse, at han ikke anfaae det for at være noget stort Uheld, om denne Lov slet ikke udkom. Det glæder mig saameget mere, som den ærede Secretair hører til Majoriteten af Udvalget, der har stillet det her fremkomne Endringsforslag. Jeg troer, at der deri ligger en Henpegning paa, hvortil vi ville komme ved at følge de Endringsforslag, der ere stillede af Udvalgets Fleertal.

Formanden: Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sylv. Jørgensen: Det er en Udtalelse af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Abler), som jeg troer, at Thinget maaffee vil finde det rigtig, at jeg yttre et Par Ord til. Det ærede Medlem brugte de meget smukke Ord, at det var fuldstændig faldt, og at der ikke var et Ord sandt i, hvad jeg havde sagt. Om jeg erindrer rigtig, brugte han disse Udtryk flere Gange, men det skal jeg ikke opholde mig videre ved; jeg har selv brugt lignende, da jeg var en halv Snees

Nar gammel. Jeg skylder nu at oplyse det ærede Medlem, hvorvidt det, jeg sagde, fortjener det Udtryk. Han vil, ved at gennemkæse mit Foredrag, komme til den Erkendelse, at det, jeg sagde, angik, hvad det ærede Medlem tænker sig som et Ideal, idet han uvilkelede, hvad han tænkte sig som det Rigtigste og som Noget, han var fuldkommen tryk for vilde sikkre, at Indtægten virkelig kom frem. Det ærede Medlem brugte da omtrent det Udtryk: Jeg har tænkt mig, at Regjerings- eller Skattecommissairerne skulde hver have 3 à 4,000 Rd. om Aaret, og det vilde sammen med den øvrige Udgift blive den Sum, jeg nævnte (Abler: Nei!). Na, det vil findes i det ærede Medlems Foredrag; naar det ærede Medlem vil lægge det sammen for samtlige de nogle og fyrrethve Regjeringscommissairer, vil han komme meget nær det Tal, og Resten gaar med til Districtscommissairer og til de øvrige Omkostninger ved Skattens Opkrævning og endda Noget til. Det var det Æne. Det Andet var, at det ærede Medlem benægtede Rigtigheden af, hvad jeg havde sagt om, at de, der brugte Selvangivelsen, vare saaledes stillede, at, naar de blot kunde komme tilrette med Regjeringscommissairerne, kom deres Ansættelse ingen Anden ved. Jeg troer nu heller ikke, at der ligger noget videre Urigtigt i denne Betragtning. Overstattecommissjonen har Intet med dem at gjøre, Ingen kan klage over dem; thi Ingen veed, hvad de have at svare; de Æneste, som kunde klage, skulde da være Sogneforstanderskabet, men det maa, vel at mærke, i dette Tilfælde som Skattecommissjon være udelukket fra at interessere sig for dem, der ansættes paa denne Maade. Det er ikke under Procentsystemet i Communerne eller i deres enkelte Beboeres Interesse at faae Skatteansættelserne til det fulde Beløb, og det er i Henhold til denne Betragtning, at jeg fremdeles fastholder, hvad jeg har sagt om dette Punkt. Det Næste, jeg havde fremsørt, var, at de, som ikke brugte Selvangivelse, vare overladede til Regjeringscommissairerne i den Grad, at disse kunde træde dem paa Næffen, uden at de kunde røre sig; ogsaa dette vil jeg fremdeles fastholde. Det ærede Medlem sagde, at, naar de vare ansatte 20 pCt. for høit, kunde de henvende sig til Overstattecommissjo-